

[Iver Poulsen.]

det er i hvert fald min opfattelse — at vort folkestyre trues meget mere af de små parasitter, som vi kan finde rundt omkring, og som ofte, synes det i hvert fald mig, de store udvalgsberettigede partier plejer med en kærlighed, som var en større sag værdig.

Der tales jo så meget om fra så mange sider, at vort folkestyre udhules, undergraves og undermineres, at vort folkestyre står ved en korsvej, og det er fuldstændig rigtigt. Men når man så samtidig vil hævde, at en af de fornemste opgaver i folkestyret må være at skaffe et regeringsdygtigt flertal, så mener i hvert fald jeg, det er helt forkert, hvis de store partier søger med alle midler at sikre et regeringsdygtigt flertal og kvæle de små partier og enhver politisk nydannelse ude i vælgerbefolkningen, hvor en sådan nydannelse bør ske. Den bør ikke foregå i partiværelser; derved tjener man ikke demokratiets sag. Folkestyrets første opgave må være at få en regering ikke efter visse store partiers ønsker, men efter folkets ønske. Derfor er det ikke at gøre demokratiet nogen tjeneste, hvis de store partier bare søger at pleje egne interesser mod folkets ønsker ved at lægge vælgerbefolkningens hindringer i vejen for politiske nydannelser. Hvis man virkelig tror på demokratiet, og hvis man har kærlighed til demokratiet, må man også have mod til at se den kendsgerning i øjnene, at det må være vælgerbefolkningen, der bestemmer, hvordan politikken skal være, og hvordan regeringen skal sammensættes. Det må være i overensstemmelse med demokratisk tankegang, at det i et folkeherredømme, i et folkestyre, er sådan.

Vi er naturligvis, som jeg har sagt, glade ved, at forretningsordensudvalget vil se med velvilje på vort forslag, men jeg kan ikke lægge skjul på, at vi har ikke nogen særlig stor tillid til, at udvalget vil se på vort forslag ud fra en virkelig demokratisk opfattelse.

Der er jo allerede nu adskillige hindringer, som et nyt parti skal overvinde for overhovedet at blive repræsenteret her i tinget. Det er forhindringer, de store gamle partier har rejst, som de hævder, ikke til værn for sig selv, men til værn for folkestyret. Disse

forhindringer er for det første, at et parti for at blive anerkendt som parti i valglovens forstand skal samle 10.000 underskifter. Den næste hindring, der skal overvindes, er valglovens spærreregler. Men når disse to hindringer er overvundet og et parti har opnået repræsentation i folketinget, må det være dette partis selvfølgelig ret at deltage på lige vilkår i lovgivningsarbejdet med større partiers medlemmer her i tinget. Det er i hvert fald en demokratisk opfattelse, og det er det, vi foreslår, og ikke spor andet.

Vi foreslår, at ethvert mindretal, som har overvundet de hindringer, jeg har nævnt, og som er kommet ind i folketinget med nøjagtig den samme ret som et hvilket som helst flertal er her, også må have ret til at følge med i lovgivningsarbejdet. Det er jo ikke sådan, at vi stiller forslag om, at et mindretal skal tildeles større magt eller styrke eller indflydelse end det vælgertal, der står bag, betyder, men mindretallet skal have adgang til at følge lovgivningsarbejdet og ikke mindst den del af lovgivningsarbejdet, som foregår i udvalgene. Det er jo den allervigtigste fase i hele lovgivningsarbejdet, der foregår i udvalgene, hvor de forskellige forslag bliver belyst og behandlet og udvalgene får oplysninger fra kredse uden for tinget, erhvervsorganisationer og andre, hvem de pågældende lovforslag vedrører. Det synes vi i hvert fald er noget så selvfølgeligt, at vi står ganske uforstående over for, at man ikke uforbeholdent kan give tilslutning hertil, men det kan man altså ikke.

Vi har jo fremsat en række forslag i folketinget. Vi har fremsat forslag om ændringer i valgloven, vi har fremsat forslag om ændringer i sygeforsikringsloven, vi har fremsat forslag til lov om ministres ansvar, og vi har fremsat forskellige forslag til folketingsbeslutning. Vi har altid håbet og ønsket og opfordret til, at vi måtte få en observatørpost i de udvalg, som skulle behandle de forslag, vi havde udarbejdet og fremsat, men vi er hele tiden blevet tilbagevist. I et enkelt tilfælde — det drejede sig om vort forslag om ændringer i valgloven — oplevede vi dog det glædelige, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen fra denne talerstol opfordrede tinget til at gå ind for, hvad der var ganske naturligt, at vi blev repræsenteret i det udvalg, som